



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.319/2023/5.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (15. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 17.K.701.064/2022/14. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. június 1. napjától 2022. június 30. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományának tagjaként az operatív helyi városi Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport) körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A felperes működési körzete városi városi Városközpont (Belváros) városrészre, a KMB csoport működési körzete városi városi egyéb településrészeire, valamint további településekre is kiterjedt. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot és egyéb (átkísérési, kísérelőri beosztásba tartozó) feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott operatív panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében a perbeli időszakot érintően ellátott többletfeladatokért 1.043.568 forint megbízási díj és annak 2020. december 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának operatív jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, továbbá a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervezetnél a hivatásos operatív beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat), valamint a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II.20.) ORFK utasítás egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgáltatellátási idejének jelentős részét tették ki. A hivatkozott operatív feladatok ellátásáról tételes kimutatást csatolt.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti 1.043.568 forint megbízási díj, valamint annak 2020. december 16. napjától a kifizetés napjáig járó

törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(5) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 69.§-70.§-aiban, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37. b), 54-57., 58., 61-63. pontjaiban, továbbá a Járőr Szabályzat 4-5., 7., 10. és 60. pontjaiban foglaltakra alapította.

[5] A keresetet a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-b) pontjai alapján nem találta megalapozottnak, azonban a c) pont tekintetében vizsgálta a felperes feladatának tartalmát. Rögzítette, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak a munkaköri leírás elkészítésekor ahhoz kell igazodnia, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). A körzeti megbízottnak a feladatai ellátását főszabály szerint a működési körzetében kell lefolytatnia. A KMB Szabályzat fogalom-meghatározásai alapján rögzítette, hogy a felperes működési körzete város 1 város Városközpont (Belváros) városrész, a KMB csoport létrehozása nem eredményezi az eredeti működési körzet megváltoztatását, kibővülését. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás, valamint a felperes személyes nyilatkozata alapján megállapította, hogy a felperes a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül, számos esetben, rendszeresen látott el szolgálati (járőri, átkísérési) feladatokat. Nem volt olyan szolgálat, amikor felperesnek ne kellett volna kilépnie a saját működési körzetéből. A járőrtevékenység ellátására emellett nem felelt meg a KMB Szabályzat 24. pontjában írtaknak sem. A felperes által a fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmával ellátott feladatok a KMB szabályzat 21. pontjában foglaltaknak nem feleltek meg, azok eseti jellegűnek nem voltak tekinthetők, az alperes továbbá azt sem bizonyította, hogy a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldések valamennyi alkalommal különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek. A reprezentatív adatokból az volt megállapítható, hogy a TIK küldések az esetek felében nem voltak halaszthatatlanok.

A felperes olyan tevékenységet is végzett (kísérőőri, átkísérési feladatokat), mely a KMB Szabályzat 25. pontja alapján a körzeti megbízott részére tiltott. Mindezek alapján a keresetet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozottnak ítélte. A megbízási díj százalékos mértékét és összezszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak, a felperes által végzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 45. §-át, 71. § (1)-(6) bekezdéseit, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletét, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését; téves értelmezésként a KMB Szabályzat és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a

segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás egyes pontjait hivatkozva.

[7] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően a megállapított tényállásnak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján hibás következtetésekre jutott. A tényállás [51]-[53] bekezdése alatt tévesen határozta meg a felperes körzeti megbízotti feladatait, és ezzel összefüggésben ellentmondásos és jogszabálysértő következtetéseket vont le. A per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el. A felperes közterületi szolgálatot látott el, melynek legalapvetőbb formája a járőrözés. A KMB Szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. Nem helytálló az az ítéleti következtetés, hogy a körzeti megbízott a működési körzetében közterületi feladatként járőrözést csak járőrrel közösen láthat el. Ha a működési körén kívül látja el ugyanazon közterületi feladatait, akkor az már ne tartozna a beosztásába ellátandó feladatok közé, hanem járőrfeladatnak minősülne. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a jogalkotói szándék hibás értelmezése útján, a KMB csoport létrehozása indokának téves értelmezésével határozta meg a körzeti megbízott működési körzetének fogalmát. A KMB csoport létrehozásának ugyanis nem az a célja, hogy a körzeti megbízottak helyettesítését megoldja egyes körzeti megbízotti működési körben, hanem annak biztosítása, hogy a csoport valamennyi tagja a csoport teljes területén biztosítsa a körzeti megbízotti feladatok ellátását, így az egyes körzeti megbízottak működési körzete annak külön rögzítése nélkül is kibővül a csoport összeadódott működési körzetére. Tévesnek és jogszabálysértőnek tartotta a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök fennállásával kapcsolatos ítéleti megállapításokat egyrészt az eseti jelleg értelmezése, másrészt az elvonásra okot adó körülmények értékelése vonatkozásában. Hangsúlyozta, hogy a rendszeresség az eseti jelleg meghatározásakor nem kizáró feltétel; a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés céljából való elvonás esetén a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonása pusztán amiatt nem mellőzhető, hogy arra az adott szolgálati napon vagy adott hónapban már többször, esetleg rendszeresen sor került. Állította, hogy a TIK küldésekre különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, amikor azonnali rendőri intézkedésre volt szükség. Ez a feladat előre nem tervezhető, mely nem eshet az alperes terhére, azok a KMB Szabályzat 21. d) alpontjának megfeleltek. A felperes küldései a KMB Szabályzat 21. pont c) alpontjában foglaltaknak is eleget tettek.

Bizonyos feladatok ellátására kifejezetten a világjárvány miatt elrendelt veszélyhelyzet időszakában került sor, amikor is olyan többletterhek hárultak a rendőrségre, ami kihatott a teljes személyi állományára; A KMB Szabályzat 21. c) alpontja pedig ilyen esetben lehetőséget biztosított a körzeti megbízottnak a körzetéből történő elvonására és más rendkívüli rendőri feladat végzésére történő utasításra. Az elsőfokú bíróság azonban mindezt figyelmen kívül hagyta.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat

alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje 70%-át egyébként közterületen kell töltenie, azonban e követelménynek főszabályként a saját működési körzetében kell teljesülnie. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzeten kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj iránti igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzeten kívül is rendszeresen ellátott. A közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott mikor vehető igénybe járőrszolgálatra. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. Hangsúlyozta, hogy a per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszerek, nem eseti jellegűek voltak. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív módon meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem fogadta el, mivel az alperes nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama eseti jellegű nem lehet.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[11] Az alperes fellebbezésében a tényállás tisztázottsága és a bizonyítékok értékelése tekintetében állított eljárásjogi jogszabálysértést, illetőleg az elsőfokú ítélet anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte.

[12] Az alperes a megállapított tényállás körében kifogásolta, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot végzett, azonban a per adatai és a

tanúvallomás a felperes által végzett, szolgálati beosztásába nem tartozó feladatok ellátását alátámasztották; ezért az alperes a tényállás ezen részének helytállóságát alaptalanul vitatta. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében nem követett el olyan jogszabálysértést, mely az ügy érdemére kihatott volna.

[13] Az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapja körében kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította döntését, miszerint a felperes huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen ellátott a működési körzetén kívül, a szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat. Az alperes által e körben kifogásolt valamennyi ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásába, és melyek haladják meg azt) az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartozott és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Nem volt vitatott, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztást jelent. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, ellentételezésre jogosult.

[14] Az alperes a megállapított tényállás körében a felperes feladatait tartalmazó kimutatást nem vitatta, azonban azzal érvelt, hogy a világiárvány kapcsán elrendelt veszélyhelyzet miatt a KMB Szabályzat 21. c) alpontja által lehetővé tett eseti jelleggel vonta el a felperest a működési körzetéből, továbbá a felperesnek a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatok ellátása a beosztásához képest olyan többletfeladat ellátást nem jelentett, amely alapján megbízási díjra válhat jogosulttá.

[15] Az ítéltábla rámutat, hogy a felperes keresetében a járőri feladatok, járőrszolgálat, átkísérési, kísézői beosztásba tartozó feladatok ellátása miatt igényelt megbízási díjat. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [62] és [64] bekezdésében az alperes által nem vitatott feladatkimutatásra és Szabó József tanúvallomására alapítottan helytállóan állapította meg, hogy a felperes által végzett átkísérések a kísézői beosztás feladatai közé tartoznak, amelyek a KMB Szabályzat 25. a) alpontja szerint a körzeti megbízott számára tiltott, e feladatok ellátása miatt a felperest szintén megbízási díj illeti meg.

[16] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes járőrfeladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint

21. b) és c) alpontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A 21. d) alpont vonatkozásában az alperes a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a TIK küldésekre késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések miatt került sor, azonban ezen állítását semmivel nem támasztotta alá, ezért azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[17] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjra nem ad alapot. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem alkalmasak. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék.

[18] A felperest a perbeli időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívül járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította. A másodfokú bíróság e tekintetben leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdése].

[19] A Kúria korábbi döntéseiben (Kf.VII.39.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógensek, azok besorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. Alaptalanul érvelt az alperes azzal, hogy a KMB csoport tagjaként a felperes körzeti megbízotti működési körzete a KMB csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési területére bővült, mert helytállóan állapította meg az

elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesnek a munkaköri leírásban szereplő feladatait a működési területén kellett ellátnia, nem pedig a KMB csoport működési körzetében.

[20] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[21] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[22] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésének sérelmére is, azonban ezzel összefüggő indokolást - a jogszabályhely megjelölésén túl - nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[23] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 8.

dr. Kecskés Zsófia s.k. dr. Szeles Balázs György s.k. dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró